

SANG

ved

den nye Studenterforenings Mindefest

d. 24. Mai 1844.

Mel.: Ved Vintertid, naar Skoven staaer.

Favete lingvis, Musers Æt!

De høie Mødres Chor nu kalder,
Og hilser ham, vi har begravt,
Velkommen i Olympens Haller:
En ny Herakles har fuldendt
Sin Daad og er til Hjemmet vendt,
Den Pris at naae, han har fortjent,
Med Evighedens Brud formælet.

Hans Liv, det var en Örneflugt,
Et Heltedigt i Marmor prentet:
Han Hesperiders gyldne Frugt
Til Nordens dunkle Lund har hentet;
De døde Stoffer han betvang,
De leved, naar hans Meisel klang;
Som Maalet for sin Sejersgang
Han Kunstens nye Meta satte.

Og ingen Gravløft vifter der,
Hvor snart hans smuldne Been skal gjemmes:
Men af hans egne Værkers Hær
En evig Hymne skal istemmes; —
Derfra skal Kunstens Liv udgaae
Og høit i Offerflammer slaae; —
Der skal de Memnonstøtter staae
Som varsle Danmarks Morgenrøde!

C. Ploug.